

Manisk ekspresiv

MAP GALLERI:

Guttorm Nordø er et fabeldyr i norsk kunstliv. Anarkist, graffiti-pioner, neo-dadaist, maksimalist og en slags romantiker. De fargesterke maleriene taler for seg.

ERIK BJØRNSKAU
SIGNE DONS (foto)

«Kunsten eller kunstnerne har lite å gi eller si folket, den store massen. Folket vil heller ikke vite av kunsten, for luftslott har de hatt evig nok av», skrev Guttorm Nordø, for snart 20 år siden.

Men han har likevel holdt det gående som billedkunstner og multikunstner i over to tiår, med spontan, uttrykkssterk billedkunst, simplistisk på en positiv måte, en livskunstner full av innfall og til stede på en mengde arenaer: som skribent, fanzine- og tidsskriftredaktør, performance-artist, musiker, kafégalanter osv. Nordø startet for eksempel UFFA-huset i Trondheim, det okkuperte ungdomshuset der rockegrupper som Dum-Dum Boys og Motorpsycho holdt på, og han begynte med spraybokser på betongvegger før noen skjønte hva det var.

Anarkist? Men i 1996 holdt han separatutstilling på Høvikodden, med fargesterke fabelver sener og tusjegninger der strekene lever egne liv og sier til betrakteren: Du bestemmer hva dette er. Er det noe Nordø tydelig ikke er, så er det selvhøytidelig.

– Det er nok mulig folk blir litt overveldet, ler han. Jo han kjenner igjen og vedkjenner seg hva han sa den gang. – Jeg er kanskje fortsatt en slags anarkist, selv om jeg er litt lei av å kalle meg det, nå som jeg snart er 50. Det var ok da jeg var 25. Men jeg sympatiserer med den filosofien fremdeles, smiler han.

Sinnbilder. Utstillingen inneholder syv nye, store og fargeeksploderende malerier, akryl og sprayboksfarge på lerret. I tillegg er det plass til en retrospektiv mønstring av eldre tusjegn-

– Maleriet kan aldri bli gammeldags, mener Guttorm Nordø, som kaller et av bildene sine *Me in a corner*.

inger, fra de helt store til tegninger på fyrtikkkesker – en annen form han i en periode utforsket. Nordø har alltid malt og tegnet med det meste, og på det meste.

Hva bildene forestiller? Nei, her må betrakteren selv oppleve og tolke. Man kan sikkert se vesener, både noe romantis og skummelt og gotisk, humor og kaos. Ikke minst humor, tror han.

– Om det er kroppsliggjøring av tilstander? Sinnbilder? Ja kanskje, sier han tenksomt. – Men jeg har aldri en plan, alt er fullständig spontant og ekspressivt.

Cobra? Kunstlærde vil muligens ikke megetigende og nettopp trekke frem påvirkninger fra Cobra-malerne, ekspresjonister som en Asger Jorn, Karel Appel eller en Alechinsky. Men nei. Tilfeldig.

– Jeg hadde ikke engang hørt om Cobra da noen nevnte det for

meg i København, kommenterer han. – Jeg maler, den som ser kan fortolke. Den strategien har jeg fulgt i alle år.

Men nå har han begynt å sette titler. Mører seg med engelske idiomatiske uttrykk, slik at det kan bli gåtefullt for noen, om ikke for alle. Som *In for a penny, in for a pound*, tilsvarende norske «har du sagt a, må du si b». Eller *Taking stock of the situation*. – Dette med å stikke fingeren i jorda, smiler Nordø, som synes titler som «elg i solnedgang» er kule nok.

– Situasjoner, ja. Det er vel også det man kan finne i bildene, utbryter han.

Om han er en slags neo-dadaist? Hva med Fluxus-bevegelsen? (John Cage, Yoko Ono, Joseph Beuys etc. red.anm.) den er vel kanskje nærliggende?

– En amerikansk kronikør skrev at det bare var to norske malere som har noe med Fluxus-bevegelsen å gjøre, Kjartan Slettemark og jeg, repliserer Nordø.

På torget. Som i alle år har stilt ut over alt, ikke minst på kafeer og veikroer. For å nå nye folk, overraske. – Noen sa at det var useriøst og slikt. Sprøyt! Fnyser han. – Det er bra å bringe kunsten ut av templene, og ut på torget.

Dette er ikke abstrakte bilder, mener han. Fabeldyr kanskje? Fugler? Selv om det ikke er naturtro gjengivelser, fastholder han at dette må kalles figurasjoner.

Og en viss kynisk, anarkistisk pessimisme til tross: Kunst er viktig, synes han, å mene. Eller som han selv skrev i en tidligere katalog: «Man burde satt større pris på kunstnernes samfunnsbyggende innsats, uten oss ville nemlig mange flere vært arbeidsledige. Mulig vi samtidig opprettet holder en drømmeverden, men drømmene våre er viktige som korrektiv til den såkalt virkelige verden, som ser ut til å være fundert på en blanding av konkurransedrift og ondsinnethet.»

Guttorm Nordø (49)

Født i Trondheim.
Utdannet ved Kunstakademiet Trondheim.

Tidligere musiker i rockeband som Angor Wat (1980-tallet).

Sto bak UFFA-huset i Trondheim.

Separatutstilling i Henie Onstad Kunstcenter 1996.

Flera utstillinger i inn- og utland.

Innkjøpt av en rekke institusjoner og museer.

Aktuell med Nye malerier, tusjegninger, MAP Galleri, Tøyengt. 32. Til 13. desember

Aftenposten fakta

Aftenposten
Fredag 20. november 2009